PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

Warszawa, 30 marca 2026 r.

DIH-2.707.11.2026.PS

DECYZJA DIH – 2 Nr 13.2026

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]"

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) dalej zwanej: „kpa", art. 24 ust. 1a, 4a i 5 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2025 r. poz. 1529) dalej zwanej: „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw", art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 229, ze zm.) dalej zwanej: „ustawą o Inspekcji Handlowej", Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej zwany: „Prezesem Urzędu" lub „organem drugiej instancji", po rozpatrzeniu odwołania z 2 lutego br. złożonego przez SOLIDARIS Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Dzielawy, Polska Cerekiew (dalej zwana: „przedsiębiorcą", „spółką" lub „stroną") od decyzji Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 19 stycznia br. nr 5/2026, na podstawie której nałożono na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu, łącznej kwoty 3 815,00 zł (słownie: trzy tysiące osiemset piętnaście złotych 00/100), stanowiącej równowartość kosztów pobrania, tj.:

- próbki węgla kamiennego orzech nr 0157/25/6825 w wysokości w wysokości 598,00 zł (uwzględniającej VAT),
- próbki kontrolnej węgla kamiennego orzech nr 3163/25/6825 w wysokości 15,00 zł (uwzględniającej VAT),
- kosztów pobrania ww. próbek węgla kamiennego orzech w wysokości 3 202,00 zł (uwzględniającej VAT),

postanowił **utrzymać zaskarżoną decyzję w całości w mocy.**

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej zwany: „Opolski WIIH" lub „organ pierwszej instancji"), 29 września 2025 r., działając na podstawie i w ramach upoważnienia NRU.638.2025, przeprowadzili kontrolę w należącym do strony punkcie sprzedaży - skład opału. Zakres przedmiotowy wskazany w upoważnieniu obejmował kontrolę jakości paliw stałych. W związku z nieobecnością kontrolowanego przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej, na podstawie art. 49 ust. 10 ustawy z 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz. U. 2025 r. poz. 1480, ze zm.) - zwanej dalej „Prawem Przedsiębiorców", czynności przeprowadzono w obecności pracownika, któremu przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, okazano legitymacje służbowe, zapoznano z zakresem kontroli oraz okazano informację dotyczącą ochrony danych osobowych (RODO).

Z uwagi na brak osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy przed organami kontroli, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr NRU.638.2025 z 26 września 2025 r. zostało przesłane drogą pocztową na adres siedziby strony 30 września 2025 r. wraz z protokołami kontroli (protokół kontroli NRU.8361.638.2025 i protokół pobrania próbek paliw stałych NRU.8361.638.2025). Stronie doręczono pismo 2 października 2025 r.

W toku kontroli, wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli pracownicy niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie, w obecności inspektorów reprezentujących Opolskiego WIIH, z partii około 91 ton węgla kamiennego w sortymencie orzech oferowanego do sprzedaży luzem, pobrali próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0157/25/6825 w ilości 85,0 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3163/25/6825 w ilości 84,40 kg. Czynności poboru próbek paliwa stałego dokonano zgodnie z rozporządzeniem Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891, ze zm.). Czynność udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr NRU.8361.638.2025. Inspektorzy reprezentujący Opolskiego WIIH sporządzili również protokół pobrania próbek paliwa stałego do użytku wewnętrznego Inspekcji Handlowej. Następnie w tym samym dniu inspektorzy przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/200004202/428-027. Próbki zostały przekazane upoważnionemu pracownikowi laboratorium wraz ze świadectwem jakości paliw stałych nr 275/DZ/09/2025 z 23 września 2025 r. oznaczonego w sposób uniemożliwiający identyfikację przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu paliwo stałe.

Protokół zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 29 września 2025 r. Strona w treści protokołu została pouczona o wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej uprawnieniu do wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu kontroli do podpisu.

Badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/200004202/428-027 z 9 października 2025 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu oraz Ministra Klimatu i Środowiska z 4 listopada 2024 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. 2024 r. poz. 1618) zwane dalej: rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, wykazało, że wprowadzany do obrotu w dniu kontroli, tj. 29 września 2025 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, próbka nr 0157/25/6825, spełniał wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Jednocześnie nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w treści świadectwa jakości nr 275/DZ/09/2025 z 23 września 2025 r. ze względu na zawyżoną zawartość części lotnych, która wynosiła 29,39% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 1,7% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym ≤1,7+0,034%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0157/25/6825 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w wystawionym przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 275/DZ/09/2025 z 23 września 2025 r., badanie próbki kontrolnej nr 3163/25/6825 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200004202/428-027K z 9 października 2025 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, wykazało, że wprowadzany do obrotu w dniu kontroli, tj. 29 września 2025 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech (nr próbki kontrolnej paliwa stałego 3163/25/6825), nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w treści świadectwa jakości nr 275/DZ/09/2025 z 23 września 2025 r., ze względu na zawyżoną zawartość części lotnych, która wynosiła 29,16% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 1,7% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym ≤1,7+0,034%.

Opolski WIIH pismem z 22 października 2025 r. poinformował stronę, że badania laboratoryjne próbki paliwa stałego o numerze 0157/25/6825 oraz próbki kontrolnej o numerze 3163/25/6825, pobranych w toku kontroli przeprowadzonej w 29 września 2025 r., wykazały, że parametry jakościowe wprowadzonego do obrotu, w dniu kontroli, paliwa stałego tj. węgla kamiennego – orzech zadeklarowane przez kontrolowanego w świadectwie jakości nr 275/DZ/09/2025 z 23 września 2025 r., są niezgodne z wartościami parametrów jakościowych ustalonymi w wyniku badań laboratoryjnych. Jednocześnie wskazał, że parametry jakościowe ww. paliwa stałego spełniają wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. W załączeniu przekazał protokół z badań: nr 20/200004202/428-027 z 9 października 2025 r. dla próbki paliwa stałego nr 0157/25/6825 oraz nr 20/200004202/428-027K z 9 października 2025 r. dla próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3163/25/6825. Stronie doręczono pismo 24 października 2025 r.

Pismem z 19 grudnia 2025 r. nr NRU.8361.638.2025, Opolski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu postępowanie w przedmiocie nałożenia obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek zakwestionowanego węgla kamiennego orzech oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów pobrania ich do badań. Pismo zostało doręczone 29 grudnia 2025 r.

W odpowiedzi strona przesłała pismo z 14 stycznia br. w którym wskazała, że paliwo objęte kontrolą zostało nabyte od stałego dostawcy, który wraz z dostawą przekazał świadectwo jakości paliwa. Dokument ten stanowił podstawę do wprowadzenia opału do sprzedaży. Przedsiębiorca wyjaśnił, że jako sprzedawca detaliczny nie prowadzi własnych badań laboratoryjnych paliwa i działa w oparciu o dokumentację otrzymywaną od dostawców, w dobrej wierze oraz zgodnie z przyjętą praktyką rynkową. Strona zwróciła uwagę, iż zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, obowiązujące przepisy nie nakładają obowiązku zamieszczania na świadectwie jakości informacji dotyczących zawartości części lotnych w związku z czym parametr ten nie jest standardowo ujmowany w dokumentacji źródłowej.

Opolski WIIH 19 stycznia br. wydał decyzję o nałożeniu na przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia kwoty 3 815,00 zł (uwzględniającej VAT) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0157/25/6825 w wysokości 598,00 zł, próbki kontrolnej nr 3163/25/6825 w wysokości 15,00 zł oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów pobrania ich do badań w wysokości 3 202,00 zł. Decyzja została doręczona 21 stycznia br.

Strona z zachowaniem ustawowego terminu 2 lutego br. wniosła odwołanie od decyzji Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 19 stycznia br. nr 5/2026. Zaskarżonej decyzji przedsiębiorca zarzucił naruszenie:

1) art. 24 ust.1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, że w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki do obciążenia przedsiębiorcy kosztami pobrania próbek i badań laboratoryjnych, pomimo że badane paliwo spełniało wymagania jakościowe określone w przepisach wykonawczych,
2) art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 kpa, poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego, co polegało na: pominięciu faktu, że nie stwierdzono niezgodności paliwa z normami jakościowymi oraz utożsamieniu niezgodności danych zawartych w świadectwie jakości niezgodnością samego paliwa;
3) zasady proporcjonalności i sprawiedliwości administracyjnej wynikającej z art. 8 kpa oraz art. 2 Konstytucji RP, poprzez nałożenie na stronę obowiązku finansowego o charakterze sankcyjnym, mimo że postępowanie strony nie doprowadziło do wprowadzenia do obrotu paliwa niespełniającego norm jakościowych.

Pismem z 25 lutego br. Prezes Urzędu, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 12 marca br. W związku z powyższym przedłużono postępowanie administracyjne do 31 marca br., umożliwiając stronie wypowiedzenie się w sprawie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ wyższego stopnia dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

W myśl art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor, jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Organem wyższego stopnia jest Prezes Urzędu.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 3a ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wprowadzone do obrotu lub obejmowane procedurą celną dopuszczenia do obrotu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Zgodnie z art. 3a ust. 2 minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi oraz minister właściwy do spraw klimatu określą, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla paliw stałych, o których mowa w art. 2

ust. 1 pkt 4a lit. a i b, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.

Zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych lub spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości".

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca zobowiązany jest wskazać w świadectwie jakości wartości parametrów jakościowych paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione.

Zgodnie ze wzorem świadectwa jakości opublikowanym w załączniku do rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2843), dalej zwanego: „rozporządzeniem w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych" wartości parametrów jakościowych wskazanych przez przedsiębiorcę wskazuje się poprzez przedstawienie granicznych wartości parametrów dla paliwa stałego z uwzględnieniem dopuszczalnych poziomów odchyleń określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W myśl art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są:

1) protokół i akta kontroli nr NRU.8361.638.2025,
2) protokoły z badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0157/25/6825 nr 20/200004202/428-027 i próbki kontrolnej nr 3163/25/6825 nr 20/200004202/428-027/K sporządzone 9 października 2025 r. przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o.o.,
3) akta postępowania organu pierwszej instancji.

Protokół kontroli stanowi dokument urzędowy sporządzony w przepisanej formie przez powołany do tego organ państwowy, w tej sprawie Opolskiego WIIH i stanowi dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, które korzystają z wiarygodności zawartych w nich ustaleń (por. wyrok NSA z 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15).

Strona zarzucając naruszenie przepisów w postaci art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 kpa, poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego, polegającą na pominięciu faktu, że nie stwierdzono niezgodności paliwa z normami jakościowymi oraz utożsamieniu niezgodności danych zawartych w świadectwie jakości z niezgodnością samego paliwa stoi na stanowisku, że nastąpiło ono poprzez zaniechanie wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego.

Prezes Urzędu stoi na stanowisku, że powyższy zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Wyrażona w art. 7 kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Wyrażony w art. 77 § 1 kpa obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez stronę, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy, co podlega ocenie organu. Przepis art. 80 kpa obliguje organ do dokonania oceny, czy dana okoliczność została udowodniona na podstawie całokształtu materiału dowodowego.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie wynika, że strona jest przedsiębiorcą, który w ramach wykonywanej działalności m.in. wprowadzał do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. W tej sprawie z materiału dowodowego niewątpliwie wynika, że przedmiotowa partia węgla kamiennego w sortymencie orzech nie spełniała wymagań jakościowych wskazanych przez stronę dla tej partii w świadectwie jakości nr 275/DZ/09/2025 z 23 września 2025 r. Fakt, że paliwo stałe spełniało wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych został zauważony i wskazany przez organ pierwszej instancji stronie w piśmie z 22 października 2025 r. przekazującym wyniki badań. Prezes Urzędu podziela zdanie wyrażone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, który orzekając w innej sprawie trafnie stwierdził, że: „*przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo samodzielnie odpowiada za jakość paliwa w chwili wprowadzenia tego paliwa do obrotu, a celem nałożonego na niego obowiązku wystawienia świadectwa jakości paliw jest zapewnienie rzetelnej i wyczerpującej informacji nabywców (konsumentów) odnośnie parametrów nabywanego produktu. […] Wystawione przez skarżącego świadectwo, bez względu na przyczyny, które spowodowały wystawienie świadectwa o treści niezgodnej ze stanem faktycznym, narusza art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.*” (por. wyrok sygn. akt V SA/Wa 266/21 z 8 kwietnia 2021 r. niepublikowane). Z materiału dowodowego niewątpliwie wynika, że strona wystawiła świadectwo jakości nr 275/DZ/09/2025 z 23 września 2025 r. Przepis art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw brzmi: „*Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.*”.

Jak uprzednio wykazano z materiału dowodowego w sposób niebudzący wątpliwości wynika, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały i potwierdziły, że wartości parametrów wprowadzanego do obrotu w momencie wszczęcia kontroli, tj. 29 września 2025 r. węgla kamiennego w sortymencie orzech nie były zgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliw stałych nr 275/DZ/09/2025 z 23 września 2025 r. W konsekwencji oczywistym jest, że nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań oraz kwoty kosztów pobrania ich do badań było słuszna i zgodne z prawem.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego zarzut naruszenia art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 kpa jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Strona w odwołaniu zarzucając naruszenie art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 8 kpa stoi na stanowisku, że nastąpiło ono przez niedochowanie zasady pogłębiania zaufania do władzy publicznej i prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie do organów państwa poprzez swobodną ocenę materiału dowodowego i nałożeniu obowiązku o charakterze sankcyjnym.

Prezes Urzędu stoi na stanowisku, że powyższy zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Spółka zarzuca naruszenie norm zawartych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, które znajdują swoje odzwierciedlenie i skonkretyzowanie również w dziedzinie prawa i postępowania administracyjnego. Prezes Urzędu podziela stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego, który orzekając w innych sprawach trafnie wyjaśnił: *„Z zasady demokratycznego państwa prawnego określonej w art. 2 Konstytucji RP wywodzona jest zasada sprawiedliwości proceduralnej, która określa również sposób stosowania obowiązujących reguł postępowania administracyjnego. Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie podkreślał, że z zasady demokratycznego państwa prawnego wynika ogólny wymóg, aby wszelkie postępowania prowadzone przez organy władzy publicznej w celu rozstrzygnięcia spraw indywidualnych odpowiadały standardom sprawiedliwości proceduralnej. Regulacje prawne tych postępowań muszą w związku z tym zapewnić wszechstronne i staranne zbadanie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy oraz gwarantować wszystkim stronom i uczestnikom postępowania prawo do wysłuchania, tj. prawo przedstawiania i obrony swoich racji. Na sprawiedliwość proceduralną składa się m.in. zapewnienie jednostce wysłuchania polegające przynajmniej na możliwości przedstawienia swoich racji oraz zgłaszania wniosków dowodowych. W dziedzinie prawa administracyjnego, sprawiedliwość proceduralna oznacza taką organizację procesu uzyskiwania informacji, ich analizy i podejmowania rozstrzygnięcia, która pozwala uznać wynik zastosowania procedury za sprawiedliwy. Nie może budzić wątpliwości, że jednym z podstawowych środków gwarantujących sprawiedliwy rezultat postępowania są na gruncie procedury administracyjnej reguły prowadzenia postępowania dowodowego (art. 75-81 kpa) oraz obowiązek dochodzenia przez organ administracji do prawdy obiektywnej (art. 7 kpa) w oparciu o wszechstronną analizę materiału dowodowego w sprawie (art. 77 § 1 i art. 80 kpa)”* (por. wyrok NSA z 8 lutego 2023 r., sygn. akt I GSK 1801/22).

Kontrolę jakości paliw w należącym do strony punkcie sprzedaży przeprowadzono w ramach realizacji zadań Systemu Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw (dalej zwanego: „Systemem”, o którym mowa w art. 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ww. ustawy Systemem zarządza Prezes Urzędu. W myśl art. 12 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes Urzędu realizuje swoje zadania przy pomocy Inspekcji Handlowej. Zgodnie z dyspozycją art.

15 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw do przeprowadzania kontroli, zabezpieczania dowodów, pobierania i badania próbek i próbek paliw stałych oraz postępowania pokontrolnego w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy o Inspekcji Handlowej. Jak stanowi art. 1 ust. 1 ww. ustawy Inspekcja Handlowa, zwana dalej „Inspekcją", jest wyspecjalizowanym organem kontroli powołanym do ochrony interesów i praw konsumentów oraz interesów gospodarczych państwa. W myśl art. 5 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej zadania Inspekcji określone w art. 1 ust. 1 i art. 3 ust. 1, z wyłączeniem art. 3 ust. 1 pkt 3 i 4, wykonują:
1) Prezes Urzędu;
2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem", jako kierownika wojewódzkiej Inspekcji Handlowej wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej w województwie.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor, jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Organem wyższego stopnia jest Prezes Urzędu.

Z ww. przepisów wynika, że w tej sprawie Opolski WIIH był organem uprawnionym do przeprowadzenia kontroli w należącym do strony punkcie sprzedaży oraz do pobrania w jej toku próbek paliwa stałego. Ponadto w sytuacji gdy stwierdzono niezgodność przedmiotowej partii węgla o sortymencie orzech zgodnie z art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Opolski WIIH był zobligowany do wszczęcia postępowania w przedmiocie zobowiązania strony do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki przeznaczonej do badań nr 0157/25/6825 oraz próbki kontrolnej nr 3163/25/6825. Z akt postępowania wynika, że organ pierwszej instancji w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy wykazał fakt, że ziściła się przesłanka nałożenia na spółkę obowiązku uiszczenia kwoty, o której mowa w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie wynika, że organy działały na podstawie i w ramach przepisów prawa. Ponadto należy wskazać, że na każdym etapie sprawy od kontroli aż do wydania decyzji strona była informowana o możliwości zgłaszania uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu, czyli uprawnieniu z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. W administracyjnym toku instancji spółka była informowana o uprawnieniach do czynnego udziału na każdym etapie postępowania i umożliwiono jej wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, tj. skorzystania z uprawnień gwarantowanych przez art. 10 § 1 kpa. Strona wniosła pismo po zakończeniu postępowania administracyjnego, które skutkowało wydaniem decyzji 19 stycznia br. nr 5/2026 (pismo strony datowane 14 stycznia br., ale nadane 20 stycznia br. - decyzja wydana 19 stycznia br.).

Odnosząc się do sugestii strony w piśmie nadanym 20 stycznia br., iż organ nie powinien brać pod uwagę niezgodności parametru „zawartość części lotnych", gdyż nie jest on ujęty w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych dla tego sortymentu węgla (parametr ten nie jest wymagany ustawowo), Prezes Urzędu wyjaśnia, że skoro strona zadeklarowała w świadectwie jakości parametr „zawartość części lotnych" organ pierwszej instancji sprawdzając jakość paliwa stałego był zobligowany do zweryfikowania, czy wprowadzane do obrotu paliwo stałe w sortymencie „orzech" spełnia deklarowane wartości

wskazanych parametrów poprzez zlecenie badań laboratoryjnych. To na przedsiębiorcy wprowadzającym do obrotu paliwo stałe spoczywa obowiązek wystawienia świadectwa dla danego sortymentu paliwa stałego i zapewnienia aby parametry rzeczywiste były zgodne z deklarowanymi w wystawionym świadectwie. Wskazane w świadectwie jakości parametry paliwa stałego muszą być zgodne ze stanem faktycznym.

Prezes Urzędu podziela w pełni zdanie Naczelnego Sądu Administracyjnego, który orzekając w innej sprawie trafnie wyjaśnił, że: *„Trudno bronić tezy, że organy naruszyły zasadę budzenia zaufania uczestników postępowania do władzy publicznej oraz zasadę nieodstępowania bez uzasadnionej przyczyny od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym, skoro wydano decyzję znajdującą oparcie w przepisach prawa materialnego”* (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 stycznia 2024 r., II OSK 1998/22). Zdaniem Prezesa Urzędu postępowanie administracyjne przeprowadzono zgodnie z zasadami postępowania administracyjnego zawartymi w art. 7 art. 77 § 1 i art. 80 kpa. W konsekwencji zachowane zostały także zasady praworządności i pogłębiania zaufania. W świetle powyższego zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Strona zarzucając naruszenie art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stoi na stanowisku, że nastąpiło ono poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, że w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki do obciążenia przedsiębiorcy kosztami pobrania próbek i badań laboratoryjnych, pomimo, że badane paliwo spełniało wymagania jakościowe określone w przepisach wykonawczych.

Prezes Urzędu wyjaśnia, że z materiału dowodowego wynika, iż ziściła się przesłanka, o której mowa w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepis ten stanowi wprost *„Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.”*. W związku z powyższym stwierdzając na podstawie art. 24 ust. 1a ww. ustawy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej działa w ramach decyzji związanej, bowiem ustawodawca użył sformułowania „nakłada na kontrolowanego obowiązek” nie zaś „może nałożyć na kontrolowanego obowiązek”. Jedyną przesłanką, której zaistnienie obliguje organ do nałożenia obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 1a jest stwierdzenie faktu niezgodności wartości parametrów jakościowych badanego paliwa z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw **lub wartościami wskazanymi w świadectwie jakości paliw dla danego paliwa stałego.** W świetle powyższego, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nie jest władny odstąpić lub zaniechać nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały niezgodność wartości parametrów jakościowych z deklaracją zawartą w świadectwie jakości i jest zobowiązany do nałożenia na stronę obowiązku zwrotu kosztów pobrania i badania próbek

paliwa stałego. Zatem istnieje zgodny z art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedmiot postępowania w sprawie nałożenia na stronę w drodze decyzji obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

W ocenie Prezesa Urzędu okoliczności wskazane w treści odwołania strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia zaskarżonej decyzji i orzeczenia, co do istoty sprawy. W związku z powyższym, łączną kwotę 3 815,00 zł (uwzględniającą VAT) stanowiącą równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0157/25/6825, próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3163/25/6825, które nie spełniały wymagań wskazanych przez przedsiębiorcę w wystawionym świadectwie jakości nr 275/DZ/09/2025 z 23 września 2025 r. oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań, należy uiścić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu, którego numer wskazano w zaskarżonej decyzji Opolskiego WIIH, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
   1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
   2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
   3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
   4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1, ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1) [xxxxx]
2) Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej